

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/72/EK⁽¹⁾ noteikumi un it īpaši 3. panta 5. un 6. punkts un 28. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka elektroenerģijas tīklu un tādas "sadales sistēmu" šīs pašas direktīvas izpratnē katrā ziņā veido sistēma, kuru izveidojis un pārvalda privāts subjekts, kurai ir pieslēgts ierobežots ražošanas un patēriņa vienību skaits un kas savukārt pati ir savienota ar publisko tīklu, bez iespējas izslēgt no minētās klasifikācijas privātās sistēmas ar tādiem pašiem raksturlielumiem, kuras izveidotas pirms direktīvas spēkā stāšanās un kuras sākotnēji tika izveidotas pašražošanai?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai vienīgā direktīvas piedāvātā iespēja privāta elektroenerģijas tīkla īpatnību atzīšanai ir iekļaut to tās pašas direktīvas 28. pantā minēto SSS kategorijā, vai arī valsts likumdevējam tomēr ir atļauts identificēt atšķirīgu sadales sistēmu kategoriju, uz kuru attiecina vienkāršotu regulējumu, kas atšķiras no tā, kurš reglamentē SSS?
- 3) Neatkarīgi no iepriekšējiem jautājumiem, vai direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka tās 28. pantā minētajām slēgtām sadales sistēmām katrā ziņā ir noteikts pienākums nodrošināt pieslēgumu trešajām personām?
- 4) Neatkarīgi no iepriekšējiem jautājumiem, vai privāta elektroenerģijas tīkla klasificēšana par slēgtu sadales sistēmu Direktīvas 2009/72/EK 28. panta izpratnē ļauj valsts likumdevējam paredzēt – par labu šādai sistēmai – tikai tās pašas direktīvas 28. pantā un 26. panta 4. punktā aplūkotās atkāpes no sadales sistēmu vispārējā režīma, vai arī – ņemot vērā direktīvas preambulas 29. un 30. "apsvērumā" pausto – dalībvalstij ir atļauts vai tiek uzlikts pienākums paredzēt turpmākus izņēmumus no sadales sistēmu vispārējā regulējuma piemērošanas, lai nodrošinātu minētajos "apsvērumos" norādīto mērķu sasniegšanu?
- 5) Ja Tiesa uzskata, ka dalībvalstij ir iespēja vai pienākums noteikt regulējumu, kurā ir ņemts vērā slēgto sadales sistēmu specifiskums, vai Direktīvas 2009/72/EK noteikumiem – un it īpaši preambulas 29. un 30. "apsvērums"; 15. panta 7. punktam; 37. panta 6. punkta b) apakšpunktam; 26. panta 4. punktam – ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds tiek aplūkots šajā tiesvedībā, kas attiecina uz slēgtajām sadales sistēmām tādu regulējumu dispečervadības un *unbundling* (uzskaites un funkcionālās nodalīšanas) jomā, kas ir pilnīgi analogs publisko tīklu regulējumam un kas elektroenerģijas sistēmai noteikto vispārīgo izmaksu jomā paredz, ka šādu atlīdzības maksājumu izmaksa ir daļēji samērīga arī ar slēgtās sistēmas iekšienē patērēto enerģiju?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV L 211, 55. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 23. maijā iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) – *Bashar Ibrahim*/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-297/17)

(2017/C 309/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Bashar Ibrahim*

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvas 2013/32/ES⁽¹⁾ 52. panta 1. punktā paredzētajiem pārejas noteikumiem netiek pieļauta tāda valsts tiesiskā regulējuma piemērošana, saskaņā ar kuru, īstenojot Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās un, salīdzinot ar iepriekšējo tiesisko regulējumu, paplašinātās pilnvaras, starptautiskās aizsardzības pieteikums ir nepieļaujams, ja cita dalībvalsts ir piešķirusi pieteicējam alternatīvo aizsardzību, ciktāl valsts tiesību regulējums, tā kā nav paredzēti valsts līmeņa pārejas noteikumi, ir piemērojams arī pieteikumiem, kas ir tikuši iesniegti pirms 2015. gada 20. jūlija?

Vai ar Direktīvas 2013/32/ES 52. panta 1. punktā paredzētajiem pārejas noteikumiem dalībvalstīm ir atļauts piemērot it īpaši Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās paplašinātās pilnvaras ar atpakaļejošo spēku, no kā izriet, ka nepieņemami ir arī patvēruma pieteikumi, kas ir tikuši iesniegti pirms šo paplašināto pilnvaru transponēšanas valsts līmenī, bet par kuriem uz transponēšanas brīdī vēl nav ticis pieņemts galīgs lēmums?

- 2) Vai ar Direktīvas 2013/32/ES 33. pantu dalībvalstīm ir piešķirtas izvēles tiesības noraidīt patvēruma pieteikumu kā nepieņemamu citas dalībvalsts starptautiskās atbildības (Dublinas regula) dēļ, vai arī atbilstoši Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta a) apakšpunktam?
- 3) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir apstiprinoša: var ar Savienības tiesībām dalībvalstij tiek liegts, īstenojot Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās pilnvaras, noraidīt kā nepieņemamu starptautiskās aizsardzības pieteikumu alternatīvās aizsardzības citā dalībvalstī piešķiršanas dēļ, ja
 - a) pieteicējs vēlas panākt papildu priekšrocības līdzās viņam citā dalībvalstī piešķirtajai alternatīvajai aizsardzībai (bēgļa statusa atzīšanu), un patvēruma procesu šajā citā dalībvalstī raksturoja un turpmāk raksturo sistemātiski trūkumi, vai
 - b) starptautiskās aizsardzības apstākļi, proti, personu, kurām ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību, dzīves apstākļi citā dalībvalstī, kurā pieteicējam jau ir piešķirta alternatīvā aizsardzība,
 - ir pretrunā Pamattiesību hartas 4. pantam vai ECPAK 3. pantam, vai
 - neatbilst Direktīvas 2011/95/ES 20. un nākamo pantu prasībām, vēl nepārkāpjot Pamattiesību hartas 4. pantu vai ECPAK 3. pantu?
- 4) Ja atbilde uz 3. jautājuma b) punktu ir apstiprinoša: vai tas ir piemērojams arī tad, ja personām, kurām ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību, netiek piešķirti eksistences nodrošināšanas pabalsti, vai to apmērs, salīdzinot ar citām dalībvalstīm, ir būtiski ierobežots, tomēr attieksme pret tām šajā ziņā ir tāda pati kā pret šīs dalībvalsts pilsoņiem?
- 5) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir noraidoša:
 - a) Vai Dublinas III. regula ir piemērojama starptautiskās aizsardzības piešķiršanas procesā, ja patvēruma pieteikums tika iesniegts pirms 2014. gada 1. janvāra, bet atpakaļuzņemšanas pieprasījums tika iesniegts tikai pēc 2014. gada 1. janvāra, un pieteicējam dalībvalstī, kurā tika iesniegts pieteikums, pirms tam (2013. gada februārī) jau tika piešķirta alternatīvā aizsardzība?
 - b) Vai no Dublinas regulējuma izriet nerakstīta atbildības pāreja uz dalībvalsti, kura lūdz veikt pieteicēja atpakaļuzņemšanu, ja pieprasījuma saņēmumā atbildīgā dalībvalsts noraida termiņā pieteikto atpakaļuzņemšanu atbilstoši Dublinas nosacījumiem un tā vietā atsaucas uz starpvalstu atpakaļuzņemšanas nolīgumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai, OV L 180, 60. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 23. maijā iesniedza Landgericht Berlin (Vācija) – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH/Google Inc.

(Lieta C-299/17)

(2017/C 309/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāja: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH